

πίνω

πίνω, ρ. [<αρχ. πίνω], πίνω. **1α.** είμαι αλκοολικός, μέθυσος: «απ' τη μέρα που άρχισε να πίνει, κινδυνεύει να καταστραφεί». (Τραγούδι: **πίνω** για να ξεχνώ τον πόνο μόνο, λέω στον ταβερνιάρη ρετσίνα κεχριμπάρι). **β.** πίνω αλκοόλ, πίνω οινοπνευματώδες ποτό: «συναντήθηκα τυχαία στο δρόμο με τον τάδε κι ήπιαμε κάνα δυο τρία ποτηράκια σ' ένα ουζερί». (Λαϊκό τραγούδι: στην αγορά του Πειραιά, πέντ' έξι γεροντάκια, **πίνανε** και τα λέγανε κι ήρθανε στα μεράκια). **2.** απορροφώ υγρό: «κλείσε τη φωτιά κι άσε το φαγητό να πει το νερό του». **3α.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) κάνω χρήση χασισιού ή άλλου ναρκωτικού. (Λαϊκό τραγούδι: τουμπεκί απ' την Περσία βρε, **πίνει** ο μάγκας με ησυχία // θα κάνω γιουφ από λαγού ποδάρι κι όλη την πρέζα με την μύτη μου θα **πιω**). **β.** καπνίζω: «καπνίζω το τελευταίο τσιγάρο του πακέτου μου». **4.** ως άκλ. ουδ. **το πει**, αυτό που πίνεται, ιδίως το ποτό: «πρέπει να κόψεις το πει, γιατί σε λίγο σε βλέπω αλκοολικό». (Ακολουθούν 57 φρ.).

- άλλος πληρώνει κι άλλος πίνει, βλ. λ. [άλλος](#).
- αλλού τρως και πίνεις (κι) αλλού πας και το δίνεις (ενν. το μουνί σου), βλ. λ. [αλλού](#).
- άντε πες το γάλα σου! (το γαλατάκι σου!), βλ. λ. [γάλα](#).
- ας πει ξίδι ή ας πει ξίδι να ξεθυμώσει ή να πει ξίδι ή να πει ξίδι να ξεθυμώσει, βλ. λ. [ξίδι](#).
- ας πει σκορδοστούμπι ή ας πει σκορδοστούμπι να ξεθυμώσει ή να πει σκορδοστούμπι ή να πει σκορδοστούμπι να ξεθυμώσει, βλ. λ. [σκορδοστούμπι](#).
- ας πει σόδα ή να πει σόδα, βλ. λ. [σόδα](#).
- Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, βλ. λ. [Γιάννης](#).
- είναι να την πεις στο ποτήρι, βλ. λ. [ποτήρι](#).
- έφτασε στη βρύση και δεν ήπιε νερό, βλ. λ. [νερό](#).
- έφτασε στην πηγή και δεν ήπιε νερό, βλ. λ. [νερό](#).
- η κότα όταν πίνει νερό, κοιτάζει και το Θεό, βλ. λ. [κότα](#).
- η κότα όταν πίνει νερό, κοιτάζει και τον ουρανό, βλ. λ. [κότα](#).
- ήπιε τ' αμίλητο νερό, βλ. λ. αμίλητο νερό.
- θα πω κι αυτό το ποτήρι, βλ. λ. [ποτήρι](#).
- θα σου πω το αίμα, βλ. λ. [αίμα](#).
- θα σου πω το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- κουβαλάει κρασί και πίνει νερό, βλ. λ. [νερό](#).
- με δικό σου άνθρωπο φάε και πες, αλισβερίσι μην έχεις, βλ. λ. αλισβερίσι.
- μου ήπιε το αίμα, βλ. λ. [αίμα](#).
- μου πίνει το αίμα σαν βδέλλα ή μου πίνει το αίμα σαν τη βδέλλα, βλ. λ. [βδέλλα](#).
- ο διψασμένος πίνει σιωπή, βλ. λ. [σιωπή](#).

- ο παίζων χάνει και πίνων μεθάει, βλ. λ. [παίζω](#).
- όποιος διψάει, πίνει με σιωπή, βλ. λ. [σιωπή](#).
- οπού ακολουθάει το γάιδαρο, πίνει και τις πορδές του, βλ. λ. [γάιδαρος](#).
- όπου περπατεί το ποτάμι, από κει θα πεις νερό, βλ. λ. [νερό](#).
- όσο πίνει η πεθερά μας, τόσο μας καλοχαιρετάει, βλ. λ. [πεθερά](#).
- όσοι πίνουν και μεθούνε, λησμονούν όσα χρωστούνε, βλ. λ. [μεθώ](#).
- ό,τι φάμε, ό,τι πιούμε, βιαστική ενέργεια για υλικές απολαύσεις λόγω μικρής διάρκειας της ζωής. (Λαϊκό τραγούδι: στην παλιοζωή που ζούμε να τι θα κερδίσουμε, **ό,τι φάμε ό,τι πιούμε** κι ό,τι θα γλεντήσουμε).
- ό,τι φάμε ό,τι πιούμε κι ό,τι αρπάξει ο κώλος μας, βλ. λ. κώλος.
- πεις λάδι κι έλα βράδυ, βλ. λ. [λάδι](#).
- πεις πρώτα το γαλατάκι σου! βλ. λ. [γαλατάκι](#).
- πίνει ένα βαρέλι στην καθισιά, βλ. λ. [βαρέλι](#).
- πίνει ο δήμαρχος, πίνει για κέφι, πίνει ο σκουπιδιάρης, είναι αλκοολικός, η υψηλή κοινωνική θέση δίνει άλλοθι στις πράξεις αυτών που την κατέχουν.
- πίνει σαν νεροφίδα, βλ. λ. [νεροφίδα](#).
- πίνει σαν πούστης ή πίνει σαν τον πούστη, βλ. λ. πούστης.
- πίνει σαν σφουγγάρι, βλ. λ. [σφουγγάρι](#).
- πίνουμε ένα (κάνα) ποτήρι, βλ. λ. [ποτήρι](#).
- πίνω άντερα ή πίνω τ' άντερά μου, βλ. λ. άντερο.
- πίνω αργιλέ, βλ. λ. [αργιλέ](#).
- πίνω νερό στ' όνομά του, βλ. λ. [όνομα](#).
- πίνω στην υγεία σου! ευχετική πρόποση.
- πίνω στο πόδι, βλ. λ. πόδι.
- πίνω το καταπέτασμα, βλ. λ. [καταπέτασμα](#).
- πίνω το πικρό ποτήρι, βλ. λ. [ποτήρι](#).
- πίνω τον αγλέουρα, βλ. λ. αγλέουρα.
- πίνω τσιγάρο, βλ. λ. [τσιγάρο](#).
- πίνω φαρμάκι ή πίνω φαρμάκια, βλ. λ. φαρμάκι.
- πίνω χασίσι, βλ. λ. χασίσι.

- τα **πίνω**, **α.** πηγαίνω τακτικά στην ταβέρνα ή στο μπαρ με σκοπό να πιω, είμαι πότης: «μαζεύονται κάθε βράδυ στην ταβέρνα και τα πίνουν». (Λαϊκό τραγούδι: αυτό το βράδυ το σκοτεινό είμαι μονάχος και σε ζητώ πού να γυρίζεις, πού να γλεντάς, με ποιον **τα πίνεις** και με ξεχνάς). **β.** συνηθίζω να ξοδεύω τα λεφτά μου στο ποτό: «όσα βγάζει πάει και τα πίνει»·

- το **πίνω**, μου αρέσει το ποτό, πίνω πολύ. (Τραγούδι: εγώ **το πίνω** και το λέω, γίνομαι στουπί και δε με νοιάζει, σας ορκίζομαι, ο κόσμος τι θα πει)·

- το **πίνω** και **με πίνει**, δεν αντέχω στο ποτό ή μου προξενεί εξουθενωτικό μεθύσι: «αφού το πίνεις και σε πίνει, ρε παιδάκι μου, σταμάτα επιτέλους αυτό το ποτό!». (Λαϊκό τραγούδι: το **πίνω** και ο πόνος μου ούτε στιγμή δε σβήνει, απόψε τ' αφιλότιμο **το πίνω και με πίνει**)·

- τον **ήπια** (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο), **α.** (στη νεοαργκό, ιδίως για γυναίκα) δέχτηκα να υποστώ τη σεξουαλική πράξη: «τον ήπια, γιατί ήταν και όμορφο αγόρι, αλλά και τεστοστερόνης». **β.** (γενικά) ξεγελάστηκα, εξαπατήθηκα, την πάτησα: «μου τα παρουσίασε όλα τόσο όμορφα, που στο τέλος τον ήπια χωρίς να το καταλάβω»·

- τον **ήπια** η θάλασσα, βλ. λ. θάλασσα·

- τον **πίνει** τον καφέ, βλ. λ. καφές·

- **τρώει** και **πίνει**, βλ. λ. [τρώω](#)·

- **φάε μέλι**, **πιες νερό**, **σύρε μέλι** στο καλό, βλ. λ. [μέλι](#)·

- **χάρη** στο βασιλικό **πίνει** η γλάστρα το νερό, βλ. λ. [χάρη](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας